

fastsætte, hvilke Hovedorganisationer der skulle udpege Repræsentanterne for Industri og Skibsfart samt disses Suppleanter.

Til § 6.

Efter en indgaaende Redegørelse for Havnevæsenets Status og aarlige Indtægter og Udgifter i de senere Aar udtales det i Kommissionsbetænkningen under Afsnit II. C., at Kommissionen maa anse det ikke blot for forsvarligt, men endog for nødvendigt, at der skaffes Københavns Havnevæsen en noget forøget aarlig Indtægt gennem en Forhøjelse af Bolværkspengene, og det foreslaas i saa Henseende nærmere at indhente Lovgivningsmagtens Samtykke til, at Bolværkspengenes Maksimum, der ifølge Frdg. af 12. Februar 1834 ikke maa overskride 16 Sk. pr. Kommercelæst, nu 16 Øre pr. Register-ton, for de første 3 Ugers Ophold i Havnen, fremtidig forhøjes til 25 Øre pr. Register-ton pr. Maaned, hvortil svarer 20 Øre i Bøje- og Pælepenge, „for saa vidt man ikke — hvad Kommissionen i og for sig vilde finde naturligt — maatte foretrække at søge den omhandlede Maksimumsbestemmelse helt ophævet for de offentlige Bolværkers Vedkommende saaledes, at Fastsættelsen af Bolværks-, Bøje- og Pælepenge til Havnevæsenet og Frihavnen fremtidig ganske underlagdes Administrationen“.

Hvad nu først angaar det sidst berørte Forslag om helt at ophæve den lovbestemte Maksimumsgrænse for Bolværks-, Bøje- og Pælepengenes Størrelse, maa Regeringen i alt Fald saalænge Størrelsen af den anden Hovedafgift til Havnen, Vareafgiften, er lovbestemt, jfr. Frihavnsloven af 31. Marts 1891 § 8, nære Betænelighed ved at stille et hertil sigtende Forslag. Derimod er man efter det af Kommissionen oplyste klar over, at det efter al Sandsynlighed vil blive nødvendigt at forhøje Bolværks-, Bøje- og Pælepengene som foreslaaet, og man søger derfor ved nærværende Paragraf Lovhjemmel dertil, men da — som det nærmere vil fremgaa af Kommissionsbetænkningen —

Forhøjelsens Nødvendighed i nogen Grad er afhængig af Iværksættelsen af andre Reforme, om hvilke der, hvis nærværende Lovforslag ophøjes til Lov, bør gives den nye Havnebestyrelse Lejlighed til at udtale sig, forinden der eventuelt skrives til deres Iværksættelse, har man i Paragraffen gjort Forhøjelsen afhængig af, at den bringes i Forslag af det nye Havneraad.

Til § 7.

Ophævelsen af Lov af 30. Decbr. 1858 om Bestyrelse af Københavns Havnevæsen er en direkte Følge af de i nærværende Lovforslag indeholdte nye Bestemmelser.

Den i Frihavnslovens § 10, 2det Stykke indeholdte Bestemmelse om, at hvert af Rigsdagens Ting vælger 2 Medlemmer af Havneraadet, er gentagen i nærværende Lovforslags § 2. Derimod anser man det for en Følge af det Selvstyre, der ved nærværende Forslag søges tillagt den nye Havnebestyrelse, at Bestemmelserne i nævnte Paragrafs 1ste og 3die Stk. om Budgetters og Regnskabers Forelæggelse for Rigsdagen og om Nødvendigheden af Lovgivningens Samtykke til Iværksættelsen af større Udvidelser eller Arbejder ophæves.

Forslaget om at ophæve § 5 i Lov Nr. 64 af 7. April 1899 om Tillæg til Frihavnslov Nr. 44 af 31. Marts 1891 er overensstemmende med et derom i Kommissionsbetænkningen under Afsnit II. D. stillet og begrundet Forslag. Et tilsvarende Forslag blev af Regeringen fremsat i Rigsdagssamlingen 1911—12 i Anledning af Afhændelsen af nogle Arealer paa Amagersiden Syd for Langebro, se Rigsdagstidende 1911—12 Tillæg A. Sp. 4615, men blev ikke optaget i den under 8. Juni 1912 som Nr. 151 udfærdigede Lov om Afhændelse af Arealer, tilhørende Københavns Havnevæsen. Man maa imidlertid med Kommissionen være enig i, at det vil være i høj Grad ønskeligt, at Havnevæsenet faar Dispositionsfrihed over sine Arealer, hvilket ogsaa synes at være en Konsekvens af, at der iøvrigt tilstaas Havnevæsenet Selvstyre.